

▣ Onderwijsbrief 3 basisschool de Bloemhof: juni 2009

Fysieke Integriteit: resultaten 1e jaar

Beste mensen,

Het project Fysieke Integriteit dat vanaf 2008 t/m 2011 op onze school wordt uitgevoerd heeft zijn eerste jaar er haast op zitten. Jullie hebben veel gezichten gezien en hopelijk ook wat van de inspanningen gemerkt. Misschien hebben ze zelfs resultaten in de klas afgeworpen. Want daar gaat het ons uiteindelijk om. In deze onderwijsbrief som ik ze nog even allemaal op. Ik mag wel zeggen dat wij van het onderzoeksteam – Verwy-Jonker, Marvin en ik - zeer tevreden zijn en – zo zal hieronder blijken – ook de leerkrachten van judo en filosofie. Dit zijn de twee vakken die het meest zijn uitgewerkt en ook buiten de school merkbaar resultaten hebben opgeleverd.

Eco staat nog in de kinderschoenen en zal volgend jaar een flinke sprong maken. De koks – laten we even deze helden van de smaak eren – hebben zich het apezuur gekookt (vreemd gerecht, apezuur, maar toch verteerbaar). De assisterende moeders waren onmisbaar. Helaas duurde het bouwen van de keuken iets langer dan verwacht, maar het lijkt erop dat het er nu van gaat komen. Vestia heeft 350.000 euri geïnvesteerd (oprechte dank, heren, voor uw vertrouwen!). De gemeente – het OBR en JOS – heeft goed geholpen door de zaak formeel in andere banen te leiden. Het blijft een kwestie van volhouden.

Waarom nu plotseling deze brief? In 2008 zijn er twee onderwijsbrieven verspreid. Daarna hebben we geprobeerd om via het Intranet te communiceren. Intranet is een afgeschermd internet binnen de school waar je alleen met een password op kunt komen. Alles is er in categorieën opgedeeld: judo, keuken, filosofie, agenda, enz. Je klikt op een categorie en krijgt gewoon een briefformaat waar je je boodschap, opmerking of vraag intikt. Op de agenda werd telkens aangegeven wat er zoal te gebeuren stond op school. Wethouders, burgemeester, staatssecretaris, koningin, groepen van universiteiten en gemeenten, delegaties uit het buitenland, al deze bezoeken – tenzij het topsecret was - werden keurig in de agenda gemeld. Ook stonden er commentaren, verslagen en vragen van de judojuf, koks, filodocent en -studenten, ecobegeleider, stagiaires, projectleider Marvin en mijzelf op. In principe kon dus iedereen meedenken met het project. Dat iedereen sowieso heeft meegewerkt is ons niet ontgaan. Wim en Jannie waren dan wel onze directe contactpersonen, we beseften terdege dat het allemaal in de klassen moest gebeuren.

Intranet is simpel. Je gaat naar mijn pagina www.henkoosterling.nl en je ziet rechtsboven Intranet staan. Klikken en aanmelden. Je geeft je naam op en kiest een password. Whatever word. De administrateurs – twee heren die dit voor mij technisch regelen – melden mij dit en geven je een dag later toestemming. Vanaf dat moment ben je er in. Je markeert het adres van Intranet op je computer (toevoegen aan favorieten) en vanaf dat moment kun je er altijd op. Altijd handig om een vaste dag te nemen om even te kijken. Bijvoorbeeld zondagnacht 3.00 uur.

Een aantal leerkrachten hebben de sprong gewaagd. Enkelen hebben een berichtje als reactie op vragen over de lessen achtergelaten. Door een paar anderen wordt wel gekeken, maar niet geschreven. Voor de meesten is de stap naar het Intranet te groot gebleken. Jammer, want voor de onderzoekers en de leerkrachten van de extra lessen – judo, keuken, filosofie, eco – is

jullie informatie ontzettend belangrijk. Ook voor de onderzoekers Misschien dat het volgend jaar beter lukt als jullie in september het boekje met de onderzoeksresultaten van de nulmeting overhandigd krijgen. Ik begrijp die koudwatervrees gevoel wel want eigenlijk heb ik ook niks met computers. Laat een ding duidelijk zijn: het kan ook zonder, maar soms kost dat zo veel meer tijd.

Onderzoek 2008-2009

Zoals gezegd, het eerste jaar is afgerond. Het was een immense klus om onze leerlingen en die van de drie controlescholen (650 in totaal) fysiek met de Eurofit test te testen. Dank voor jullie inzet bij de SDQ testen. Het blijft een klus. De stagiaires van de HRO pedagogiek hebben zich enorm ingezet. Zij hebben de ouders gepolst. Ook aan het eind van het jaar om hen naar hun eigen wensen te vragen. Dat loopt allemaal wat stroever, maar alle begin is moeilijk. De nieuwe ervaringen van de leerlingen maken hen nieuwsgierig en enthousiast. Om maar te zwijgen van gouden medailles! We zijn nu bezig met de leerlingvolgsystemen om de voortgang van de leerlingen in kaart te brengen. Stagiaire Suzy-Ann maakt deze laatste maand observaties van een paar leerlingen zodat we die wat intensiever kunnen volgen. Zo zijn de leerlingen op drie lijnen gecheckt:

- 1) Fysiek (hoe zwaar, snel, lenig enz)
- 2) Sociaal-emotioneel (hoe uiten en gedragen ze zich thuis en op school)
- 3) Cognitief (hoe is hun leerinstelling en zijn de leerresultaten)

We hadden graag wat meer gesprekken met jullie gevoerd en ook geprobeerd dat allemaal in het werkschema te krijgen, maar soms is het er toch bij ingeschoten. Jammer, maar we doen aan het begin van het nieuwe schooljaar als iedereen weer superfit is, een nieuwe pogingen om nog wat ervaringen op te tekenen. In september komt het Verwey-Jonker Instituut die samen met de Erasmus Universiteit het onderzoek doet, met het eerste tussenrapport. Nanne, Harry en Huub hebben er hun tanden op stuk gebeten. Marvin is de tussenpersoon geweest. Hij is in zijn rol als project leider gegroeid en heeft me steeds meer werk uit handen genomen zodat ik mij op de randvoorwaarden van het project kon blijven concentreren. Zelf heb ik de afgelopen maanden een tweede boek over Vakmanstad geschreven waarin ons project uitgebreid wordt opgetekend. Voor de filosofisch geïnteresseerden – en wie is dat niet? – is er in dit boek flink wat te grasduinen. Iedereen krijgt van beide boeken een exemplaar.

Hieronder vinden jullie de resultaten tot nu toe van de vier lijnen van het project Fysieke Integriteit (ik noem het overigens in mijn boek een traject).

1. Bezoekers
2. Judolijn
3. Kooklijn
4. Filolijn
5. Ecolijn
6. Documentaire
7. Schoolsportvereniging
8. Stagiair(e)s

Bezoekers: royaal loyaal

Daar was ze dan, de koningin. Wat je er ook van mag denken, het was goed voor de school. En voor de buurt. Inmiddels is Hare Majesteit op Zuid kind aan huis (het was alweer het vierde bezoek en ook prinsen en prinsessen doen de buurt aan) maar haar op school krijgen,

is wel even iets apart. Mooie foto's met de staatsecretaris en Wim. Sommigen mochten erbij zijn, anderen – waaronder ik; de AIVD heeft mijn recalcitrante verleden goed gescreend! - niet. Onbelangrijk, want het gaat om de exposure van de school.

En dan burgemeester Ahmed Aboutaleb. Hij was nog niet aangetreden of hij verscheen met wethouder Schrijer in zijn kielzog op school. Hij sprak met stagiairs en de koks, keek naar de gestripte keukens en dacht er het zijne van. De bedoeling was dat het een bezoek van 10 minuten was, maar het werd meer dan een half uur, waarin ik hem in een stevig mars tempo voor ongeveer 7 dagen informatie heb gegeven. Hij nam wat duizelig afscheid.

Enkele weken geleden meldde zich Rik Grashof de wethouder van cultuur die Orhan Kaya was opgevolgd. Hij kwam speciaal voor cultuur en daarvan is bij ons genoeg te vinden. Wethouder Geluk van onderwijs is weliswaar niet geweest maar in mijn contacten met hem heeft hij zich bovenmatig enthousiast uitgelaten over de school en het experiment Fysieke Integriteit volledig omarmd. Zijn vroegtijdig aftreden staat overigens geheel los van onze ontmoetingen. En zo kwamen er delegaties van de Universiteit van Wageningen om meer te weten over het ecoproject en streek er een delegatie uit Indonesië neer om geïnformeerd te worden.

En daarnaast kwam Jan en Alleman langs. Het moet jullie soms je neus uit zijn gekomen al die aandacht, maar besef dat het voor kinderen en buurtbewoners belangrijk is dat de school zo in de picture staat. We worden serieus genomen en als er een ding is dat belangrijk is in het leven dan is het wel het gevoel dat anderen je serieus nemen. Voor kinderen is dat de absolute basis. Respect van hen krijgen betekent allereerst hen in hun mogelijkheden en kracht serieus nemen. En dat is precies wat we op het oog hebben.

Judolijn: ‘we are the champions’

Het judo heeft dat het duidelijkst geïllustreerd. Op zaterdag 6 juni hebben 21 leerlingen van de Bloemhofschool meegedaan met het jaarlijkse clubkampioenschap van Sportschool Hagendoorn. Linda Hagendoorn is judolerares op de Toermalijn, een van onze controlescholen. Zij is een fenomenale lerares met gevoel voor de kinderen. Zaterdag 13 juni is ze 6^e dan geworden. Dat is godvergeten hoog. Daisy komt haar regelmatig tegen op toernooien. Ondanks dat Daisy pas 1^e dan is, doet zij mee aan Europese Kampioenschappen en Wereldkampioenschappen kata. Dat zijn de grondvormen van het judo die in een soort technisch ‘ballet’ worden uitgevoerd. Perfectie van techniek, harmonie van beweging en uitgebalanceerde samenwerking zijn het doel. Zij is goed: Nederlands kampioen en Europees finalist. Dat is een van de redenen dat we haar soms moeten missen. Daarom heeft Marco Verheij een korte periode de lessen overgenomen. Marco is vechtmeester in een ander tak van dit soort krijgskunsten. Hij heeft de kinderen wat laten zien en laten doen met allerlei wapens wat door hen leuk werd gevonden als afwisseling.

Oke, we zijn dus een jaar bezig geweest met judo. Monica, de stagiaire, was een even charmante als fantastische assistente. Samen hebben ze de kinderen naar een conditie gevoerd die niemand kon bevroeden. In februari zijn er motivatie examens afgelegd voor de eerste banden. Daarbij is toch technisch verschil gemaakt in kleuren van de slip om kinderen ook onderling te stimuleren. En zaterdag 6 juni was het dan zover. Van de 35 aangemelde leerlingen verschenen er meer dan 20 op de Beukehoeve aan de Slinge, begeleid door Daisy, de stagiairs Jörgen en Monica en enkele ouders. Wim, Marvin en ik waren er ook, maar we reden op en neer tussen de Beukehoeve en de Afrikaandermarkt, waar leerlingen en keukenmoeders op de nieuwe ge-update markt – een cultuur-economisch experiment dat mede door Vakmanstad was georganiseerd – een kraam uitbaatte met zelfgemaakte gerechten. Maar daarover later meer.

Voor de kinderen waren de wedstrijden de eerste keer dat ze buiten de school hun technische skills konden tonen. Binnen het project noemen we dit soort vaardigheden die in praktijk worden gebracht op zijn Engels: skills. Vandaar ook de naam van het overkoepelende project: Rotterdam Vakmanstad/Skillcity. Dat is even wat anders. Er liepen van verschillende scholen uit Zuid meer dan 100 kinderen rond waarvan sommigen veel ouder en velen veel hogere banden hadden. Er werd wel wat beteuterd gekeken in het begin, maar toen de koudwatervrees voorbij was en de reguliere bravoure weer vat op de gemoederen kreeg, ging iedereen erin voor wat ie waard was. En dan bleek na afloop niet mis te zien. De judoka (judo-ers) waren ingedeeld in groepen naar gewicht, meisjes apart, jongens apart. Dat was heel ver uitgesplitst om zoveel mogelijk kinderen de kans te geven wedstrijd ervaring op te doen. Het was geen knock out systeem, maar een slim opgezet systeem waarin iedereen zoveel mogelijk wedstrijdjes kon doen. En dat hebben we geweten. In het begin keken onze leerlingen nog wat onwennig om zich om steun te zoeken bij Daisy of gewoon te laten zien dat zij hier nu dit deden. Over trots gesproken. Maar om je heen kijken is natuurlijk niet echt slim, zeker niet als je partner meer wedstrijd ervaring heeft. Maar toen ze het eenmaal doorhadden liep het allemaal uitstekend. Zes gouden, zes zilveren en acht bronzen medailles vielen de Bloemhof ten deel. In het wijkblad De Echo staat het mooi vermeld met namen maar zonder de schoolnaam. We noemen ze hier even allemaal op:

Goud: .....

Zilver: .....

Bron: .....

Felicities zijn meer dan op zijn plaats. Voor kinderen die een jaar geleden nog nauwelijks een val zonder pijn doorstonden is dit een topprestatie. Voor meiden die als het op bewegen - laat staan op vechten - aankwam geeneens in beeldkwamen is dit een ego-boost van jewelste. Hun sportieve skills hebben hen op meer manieren op de kaart gezet.

Deze wedstrijden zijn een voorbereiding op de stadskampioenschappen die op 25 juni in de Ahoy worden gehouden. Ik hoop dat jullie voor die tijd deze brief hebben gelezen. Die kampioenschappen zijn alweer een tandje hoger, maar ik zou er niet verbaasd van staan als enkele van de judoka daar hoge ogen gooien. Stel je dat eens voor. Helaas zijn de wedstrijden onder schooltijd, zodat medeleerlingen en leerkrachten er waarschijnlijk niet heen zullen kunnen. Volgend jaar is er echter weer een Hagendoornkampioenschap.

Kooklijn: jong leren, een kunst op zich

Van de vier lijnen is de kooklijn ongetwijfeld de meest bekende. Alle klassen hebben inmiddels al een keertje aan tafel gezeten. De noodkeuken heeft veel voorbereidend werk mogelijk gemaakt, maar volgend jaar gaat het echt gebeuren. Ralph en Ari hebben samen met de kookmoeders, op de achtergrond ondersteund door stagiaire Quirine, geprobeerd zo goed als het kon alle kinderen aan smaken te laten wennen die ze niet kenden. En aanvankelijk ook niet wilden kennen. In de kooklijn gaat het er echter om nieuwe dingen te proeven en smaak te ontwikkelen. Ik weet niet of je daar een beter mens van wordt, maar het geeft je in ieder geval veel meer speelruimte om je in anderen in te leven. En dat is al winst in een angstige wereld.

Eten is een moeilijke zaak. Denk maar eens aan jezelf wat je allemaal niet lust. Koken is nog problematischer. Al dat gedoe. Maar jong geleerd, oud gedaan. Nooit geleerd, nimmer geïnteresseerd. En nogmaals, interesse is zo'n belangrijke eigenschap. Het is een vorm van serieus nemen. En de basis voor kwaliteitsbesef. Je neemt het eten, de smaken, misschien als de kinderen later gaan koken de creativiteit van de kok serieus. Het feit dat iemand aandacht aan je besteedt, hoe indirect ook. Net als dat bij judo gebeurt.

Waardering opbrengen voor zoiets simpels als voedsel is natuurlijk heel abstract en de poging is een merkwaardig soort idealisme. De basis in het traject Fysieke Integriteit is veel simpeler: goed en uitgebalanceerd eten zodat je lichaam zich goed kan ontwikkelen. De Romeinse filosoof Seneca zei het al: een gezonde geest in een gezond lichaam. Zwaarlijvigheid is vaak geen keuze, maar een uit de hand gelopen routine. Bij de kinderen staan we aan het begin van dit proces. In dit project beperken we ons tot de pedagogische dimensie. Goed eten maakt kinderen meer uitgebalanceerd en heeft tot gevolg dat de aandacht die ze voor hun voedsel leren opbrengen, samen met de concentratie die judo van ze vergt, hun leerresultaten positief kan beïnvloeden.

Oke, genoeg gefilosofeerd. Back to basics. Via het Intranet en in de wandelgangen zijn er door leerkrachten opbouwende opmerkingen gemaakt over de eetrouines. Of het ontbreken ervan. Soms was het eten onherkenbaar verminkt: de vis zag er niet uit als vis, waardoor de kinderen het niet goed konden identificeren. Kids balen. Maar aan de andere kant liet het tafelgedrag vaak te wensen over. Koks balen. Het kost allemaal ontzettend veel tijd en liefde. We hebben deze opbouwende kritiek opgepikt en er veel over gesproken met de koks. Die zijn gelukkig zo flexibel als riet in een storm. Ze buigen met evenveel gemak en waardering als de judoka. Zij begrijpen als niemand anders dat alleen samenwerking en bijstellen in het voordeel van de kinderen is.

Op 6 en 7 juni vond er een experiment op de Afrikaandermarkt plaats. Ook in opdracht van Pact op Zuid waar ons project ook onder valt. Er waren door kunstenaars nieuwe kramen gemaakt, designers hadden met marktkooplieden ontwerpen met hun stoffen gemaakt, ondernemers uit de wijk konden hun thuisproducten uitbaten, er was een modeshow van leerlingen van het Albeda en de standwerkers waren terug. Dat was een klus van een jaar. Ook de Bloemhof was met de keuekn aanwezig. De moeders met leerlingen hadden samen met koks creatieve gerechten gemaakt die over de toonbank vlogen! De school krijgt zo een ander aanzien in de wijk wat later zijn vruchten af kan werpen.

Wat gaat er nu allemaal het volgende schooljaar gebeuren? Allereerst is er de keuken. Goede koks, goed materiaal, maar evenveel – of even weinig – tijd. Niet alle groepen van Oleander zullen 'overlopen' naar het Stekgebouw (of zoals Wim het noemt: het Bestekgebouw). Er moet dus uitgedaagd worden. En snel anders wordt het eten koud. We gaan achter een vervoerder plus transportmiddel aan. Belangrijker nog is de routine in de keuken. Circa 150 monden dagelijks voeden vergt zelfdiscipline en een soepele organisatie. We zullen aan het begin van het jaar afspraken gaan maken maar in een eerste gesprek met directeurs en management zijn de volgende zaken naar voren gekomen:

- Leerkrachten moeten hun vrije lunchtijd behouden.
- Ieder kind heeft altijd de zelfde plaats aan tafel. Dat kan eens in de twee maanden veranderd worden, maar het moet voor ieder kind duidelijk zijn waar het gaat zitten.
- Er komen groepsassistenten die uitserveren. Het eten staat op tafel klaar. Ook in dit systeem kan gerouleerd worden.
- Hbo stagiairs begeleiden de groepen op de maandag en misschien op de donderdag.

- Er komen vmbo leerlingen die mee gaan werken.
- De rol van de moeders zal coördinerend zijn.
- Er worden smaaklessen ingevoerd en er kunnen op den duur kinderen mee gaan koken. Dit alles vanzelfsprekend binnen de bestaande lessen die door dit alles niet beïnvloed moeten worden.
- Dit alles gaat eerst met alle docenten goed gecommuniceerd worden.
- Om het geld voor het eten bij elkaar te krijgen wordt er tweemaal per jaar voor bedrijven een ‘diner pensant’ – een denkdiner – georganiseerd. De koks koken met de kinderen en moeders en ik vertel iets over het project in de taal die deze bedrijven verstaan over onderwerpen waarin zij geïnteresseerd zijn. Een bedrijf kan in het kader van zijn maatschappelijk ondernemen een tafel ‘kopen’ voor 5 personen voor 1500 euri. 20 tafels levert per keer 30.000 euri op, maal twee. Dat bedrag financiert de keuken en laat zien wat de economische slagkracht van een educatieve instelling is. Dit is een gebaar aan onze financierders dat we niet van de straat zijn.

Filolijn: denken en doen

We zijn een jaar met filosofie bezig geweest. Wouter Pols van de HRo heeft samen met drie filosofie studenten – Leonie, Terra en Izaak - in de klassen 5,6,7 en 8 filosofielessen verzorgd. Het eerste half jaar in de Oleanderstraat en daarna ook in de Putsebocht. Er zijn verschillende methodes toegepast die door de studenten kritisch zijn geëvalueerd. Izaak schrijft op dit moment een scriptie over filosofie onderwijs aan kinderen. Wouter heeft ze uitstekend begeleid en hen de eerste kneepjes geleerd. Daarbij knepen ze soms terug en Wouter heeft daar met zijn flexibele opstelling zijn voordeel meegedaan.

Dit soort lessen zijn heel moeilijk te evalueren, maar de studenten hebben dit vakkundig gedaan. In het verslag van het Verweij-Jonker Instituut zullen deze verslagen worden opgenomen en uitgewerkt. Dat geldt overigens ook voor de verslagen van de koks en van de HRo studenten. Hun bijdragen zijn hoogst waardevol voor de kwalitatieve kant van het onderzoek naast de cijfertjes. Ook de sociogrammen die door Quirine en Suzy-Ann zijn gemaakt bieden inzicht in kleine verschuivingen.

Hoe meet je resultaten in de klas. Tijdgebrek aan beide zijden maakte diepgaande gesprekken met Roos en Bennie die het eerste half jaar hun klassen lieten filosoferen, onmogelijk. Dit staat in ieder geval als eerste op mijn verlanglijstje voor het volgende jaar. Natuurlijk komen er een aantal waarnemingen in de verslagen van de studenten naar voren. Maar het meest markante resultaat ligt bij Bennies klas die aan een wedstrijd spreken in de Bibliotheek meedeed. Ik moet hier nog uitgebreid over spreken en wellicht kan Bennie met wat via Intranet voeden, maar een ding is duidelijk: ook hier sleepte de Bloemhof-Oleander onderscheidingen naar zich toe. ....

De continuïteit van deze lessen is inmiddels gegarandeerd. Volgend jaar gaan Izaak en Leonie zelf lessen geven en zullen er weer 2 à 3 nieuwe studenten van de Filosofiefaculteit van de Erasmus Universiteit aan het team worden toegevoegd. We denken erover om leerlingen mee te laten doen aan debatwedstrijden die op verschillende niveau in de stad en landelijk worden gehouden. Dat zou een mooi ijkpunt voor het volgende jaar kunnen zijn. De drie stagiairs hebben verslagen moeten schrijven die voor ieder die daar in geïnteresseerd zijn vanaf september beschikbaar zijn.

Ecolijn: energiek tuinieren

De ecolijn is tot nu toe de minst ontwikkelde lijn. Dat heeft natuurlijk alles te maken met de seizoenen: alles begint pas in mei een beetje te bloeien. Bovendien moesten er naast de reeds bestaande tuin aan de Putsebocht bij de Oleanderstraat nog twee tuinen worden aangelegd.

Sport en Recreatie heeft daar Bert Dusseljee voor vrijgesteld. Deze is daadkrachtig aan de slag gegaan en inmiddels begint het er een beetje op te lijken. Bert heeft, ondersteund door Suzy-Ann, samen met een aantal klassen binnen het Wanita onderwijs een energieproject begeleid. De technieklerkrachten hebben daar ook aan meegewerkt en de kinderen hebben hun eigen energiehuizen en installaties gemaakt. In het Stekgebouw is een opstelling gemaakt van energie boards waarin alle aspecten niet allen in beeld zijn gebracht, maar ook zelf konen worden uitgevoerd.

Voor het volgend jaar zijn een aantal zaken in gang gezet. De tuinen zullen dan klaar zijn en in het onderwijs worden opgenomen. Centraal staat een groot Ecoproject dat in het verflengde ligt van het eerdere energieproject. Daarvoor is via Bert 'ome Gerrit', de supervisor van het grote tuinencomplex achter de Mare, benaderd. In plaats van mee te doen met de schooltuinen gaan we proberen deze lessen in de wijk zelf te concentreren. Dit staat allemaal nog in de kinderschoenen en vergt nog een stevige analyse en uitwerking. Daar gaan Bert en ik in juli mee beginnen zodat iedereen bij het begin van het nieuwe schooljaar zicht krijgt op wat er te gebeuren staat.

Omdat het beeld naar de wijk en de inbedding in de wijk van Fysieke Integriteit centraal staat ga ik proberen energiebedrijven te interesseren om zonnecollectoren en een windmolen bij de scholen te plaatsten. Deze moeten zo worden geïnstalleerd dat de kinderen kunnen zien hoe ze werken. Hoe de energie vloeit, als het ware en waaraan het in beide scholen verbonden is. Kortom, hier gaat 'fysiek' de lucht in. Want voor de Bloemhof geldt inderdaad dat de bomen de hemel in groeien.

Documentaire

Jullie hebben de documentairemaker Rob Schröder verschillende keren in actie gezien. Hij heeft ondertussen flink wat materiaal geschoten en zal dit voor een eerste verslaglegging op een DVD vastleggen. Naast de beeldregistraties is hij ook begonnen met het afnemen van interviews. Deze zal ook in september klaar zijn en bij het wetenschappelijke verslag worden toegevoegd. Vanzelfsprekend ontvangen jullie allemaal een exemplaar. Volgend jaar zal er meer in de klassen worden gefilmd. Daarvoor worden jullie van tevoren op de hoogte steld, zodat in overleg een geschikt moment kan worden gekozen.

Schoolsportvereniging (SSV)

Alle lijnen worden volgend jaar dus met de wijk verbonden. Voor de sportlijn (judo) is deze slag al aan het eind van 2008 gemaakt. Ik kreeg lucht van het oprichten van een schoolsportvereniging in Bloemhof door SportSupport. De 5 in Bloemhof aanwezige scholen moete dan met elkaar samenwerken om vier sporten op de kaart te zetten: judo, voetbal, hockey en dans/turnen. Deze SSV's zijn al in de Afrikaanderwijk en Katendrecht gestart en deze hebben de eerste landelijke kampioenen afgeleverd. Maar belangrijker dan dat: ze hebben ervoor gezorgd dat 1000 leerlingen inmiddels lid zijn van een sportvereniging! Met De Sleutel als kernschool bestaat deze SSV vanaf april en worden er al gezamenlijke lessen gegeven. Het gaat nog wat stroef maar het begin is er.

Om dit allemaal wat professioneler te kunnen doordenken heb ik de HRo gevraagd mij een afstudeerstudent te geven die in Bloemhof alle mogelijkheden voor alle leeftijden om te bewegen en te sporten in kaart te brengen. Leon Molendijk heeft dat fantastisch gedaan. Hij studeert daar op 30 juni op af en dit rapport is ook voor iedereen die geïnteresseerd is

beschikbaar. Leon heeft ook straatinterviews gedaan en heeft bij de ouderinterviews die de stagiairs de afgelopen maand op school hebben afgenomen aan ouders gevraagd waarin zij geïnteresseerd zouden zijn. Zo krijgen we een beeld wat we voor de ouders kunnen organiseren, wat de band met de school weer verbetert.

Stagiair(e)s

Afgelopen jaar hebben we dankzij jullie dit programma kunnen uitrollen. Een belangrijke rol is hierin weggelegd voor de stagiairs. Ze zijn hierboven allen in hun specifieke betrokkenheid genoemd. Ik wil nogmaals mijn dank uitspreken voor hun inzet. Die was niet gering en steeg boven het vereiste aantal uren uit dat zij hier voor de HRo moesten investeren. Ze hebben zich niet alleen met observeren en begeleiden van de leerlingen en hun ouders beziggehouden, ze waren ook niet te beroerd om groenten te snijden., af te wassen en eurofit testen af te nemen.

Inmiddels is een nieuwe groep van de HRo en de EUR gerekruteerd. Van de HRo krijgen we nu 10 studenten (er hadden zich 32 aangemeld). Door de ervaringen en de evaluaties van het eerste jaar is het een stuk makkelijker om hun jaarprogramma vast te stellen en ze effectiever in te zetten en te scholen. De dames – want het zijn allemaal dames – zijn zeer enthousiast. Sommigen wonen in de directe omgeving van de school in Bloemhof en Hillesluis en hebben dezelfde achtergrond als onze leerlingen. Dat biedt indirect allerlei mogelijkheden, waarvan echter de rol als model, als rolmodel de belangrijkste. Het laat onze kinderen zien dat je echt wel verder kunt komen dan het vmbo. Dat HBO voor iedereen een optie is. En zelfs, als je dat zou willen, een universitaire opleiding, waarbij vakmanschap voorop staat. Ik weet, het is een lange weg te gaan, maar hiermee is op z'n minst gezegd dat de mogelijkheid open ligt. Uit eigen ervaring mag ik wel zeggen. Belangrijker dan welke opleiding dan ook is de mentaliteit die we met Fysiek Integriteit propageren: open, geïnteresseerd, trots, krachtig maar verantwoordelijk vanuit zelfvertrouwen en respect voor anderen vanuit een doorleefd kwaliteitsbesef. Wat we voorstaan is niet het aloude Feijenoords: “geen woorden, maar daden” maar een simpeler variant die denken en doen in elkaar schuiven:

Woorden als daden

Ik wens jullie een prettige, welverdiende vakantie.

Henk Oosterling